

om særlige hjælpemuligheder. Justitsministeriet finder derfor ikke grundlag for at foreslå ændringer af de gældende regler.

Det skal i den forbindelse bemærkes, at det vil være op til domstolene i konkrete sager at afgøre, om de opgaver, som en bistandsadvokat udfører for den forurettede, på grund af opgavernes karakter og omfang er omfattet af retsplejelovens regler (kapitel 66 a) med den virkning, at udgifterne hertil skal afholdes af det offentlige.

Spm. nr. S 2951

Til justitsministeren (11/6 01) af:

Peter Skaarup (DF):

»Hvornår mener ministeren, at der kan komme resultater ud af udvalgsarbejdet, der skal undersøge, om der skal indføres forbedrede muligheder for torterstatninger til voldsofre og efterladte, og er ministeren på forhånd positivt indstillet over for noget sådant?«

Begrundelse

Torterstatning til voldsofre og efterladte kan defineres som erstatning for de personlige lidelser og den smerte, som ofret og den efterladte har været udsat for. Torterstatning findes i større omfang i en række andre lande, som vi normalt sammenligner os med.

Dagbladet B.T har onsdag den 6. juni 2001 i artiklen: »Voldsofre lades i stikken«, beskrevet, at Landsforeningen Hjælp Voldsofre mener, at der bør indføres en forbedret mulighed for »torterstatning« til voldsofre. Spørgeren er enig i dette ønske, og beklager, at et flertal i Folketinget afviste DF's forslag til forbedrede torterstatninger kort før Folketinget gik på sommerferie.

Nu haster det efter spørgerens opfattelse med at færdiggøre det udvalgsarbejde, som har været i gang et stykke tid på området, så voldsofrene og de efterladte kan få en ordentlig behandling af samfundet.

Svar (20/6 01)

Justitsministeren (Frank Jensen):

Jeg går ud fra, at spørgeren sigter til den arbejdsgruppe om godtgørelse til efterladte ved dødsfald, som jeg nedsatte tidligere i år. Arbejdsgruppen har til opgave at belyse og overveje spørgsmålet om at indføre en hjemmel i erstatningsansvarsloven til at tilkende de efterladte ved dødsfald en særlig godtgørelse ud over en eventuel erstatning for økonomisk tab. Arbejdsgruppen skal bl.a. redegøre for de hensyn, der kan tale for, og de hensyn, der kan tale imod at fravige erstatningsansvarslovens princip om, at efterladte ikke kan få godtgørelse for ikke-økonomisk skade. Arbejdsgruppen skal også inddrage relevante erfaringer fra udlandet, navnlig erfaringerne fra Norge, Finland og Sverige, hvor man har regler, som i forskelligt omfang giver mulighed for at tilkende godtgørelser til efterladte.

Jeg forventer, at arbejdsgruppen vil kunne afgive betænkning allerede omkring årsskiftet 2001/2002.

Jeg vil afvente arbejdsgruppens redegørelse, før jeg tager endelig stilling til spørgsmålet om at indføre hjemmel til en sådan tortlignende godtgørelse til efterladte. Et eventuelt lovforslag vil imidlertid kunne fremsættes allerede i løbet af den kommende folketingssamling.

Arbejdsgruppen har derimod ikke til opgave at overveje yderligere ændringer af reglerne om erstatning og godtgørelse til voldsofre.

Med den revision af erstatningsansvarsloven, som Folketinget vedtog for få uger siden, vil erstatningerne til bl.a. voldsofre blive væsentligt forhøjet – dels som følge af en generel forhøjelse af erstatningen for bl.a. erhvervsevnetab og af godtgørelsen for varigt mén, dels som følge af, at der fremover ikke længere skal ske fradrag for sociale ydelser m.v. i den erstatning, som voldsofre og andre ofre for forbrydelser får udbetalt fra staten, når gerningsmanden ikke betaler.

Denne betydelige forbedring af ofrenes økonomiske stilling er gennemført i forlængelse af en række andre forbedringer i de seneste år. Det kan nævnes, at forurettede har fået krav på at få beskikket en bistandsadvokat i bl.a. voldssager, og den lokale og uafhængige offerrådgivning er også blevet styrket. Endvidere blev der i 1997 ved en ændring af erstatningsansvarsloven indført en udvidet adgang til at tilkende ofre en økonomisk godtgørelse, hvis forbrydelsen er